

**Ημερίδες Εργασίας του ΟΟΣΑ με τίτλο
«Προστασία των Πληροφοριοδοτών Δημοσίου Συμφέροντος: Οδεύοντας προς
ένα αποτελεσματικό πλαίσιο προστασίας στην Ελλάδα»**

Αθήνα, 24/10/2017

Κεντρική ομιλία:

**«Προστασία των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος στον ιδιωτικό
τομέα - Κατευθυντήριες γραμμές για τις ελληνικές εταιρίες»
(*Μαρίνα Σπυριδάκη, Διευθύντρια,
Τομέας Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος & Ρυθμιστικών Πολιτικών, ΣΕΒ*)**

Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας,

Εκ μέρους του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών σας ευχαριστούμε θερμά για την πρόσκληση και για το βήμα που μας παρέχετε να συμμετάσχουμε στη συζήτηση για την προστασία πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος, εκφράζοντας τις απόψεις και την εμπειρία της επιχειρηματικότητας. Ανταλλάσοντας δηλαδή απόψεις με την πολιτεία, αλλά και τους εμπειρογνώμονες, για ένα θέμα «ταμπού», με σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές προεκτάσεις, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, που δεν έχει συζητηθεί, τουλάχιστον κατά το παρελθόν, όσο θα έπρεπε.

Γιατί όμως είναι τόσο δύσκολο, ή έστω αμφιλεγόμενο, να συζητήσει κανείς το θέμα του “whistleblowing”; Γιατί, ενώ όλοι αναγνωρίζουμε ότι οι περισσότερες μεγάλες περιπτώσεις διαφθοράς αποκαλύφθηκαν μέσω “whistleblowing”, θα προτιμούσαμε να μην χρειαστεί ποτέ να βρεθούμε στη θέση του πληροφοριοδότη;

Ας χρησιμοποιήσουμε ένα παράδειγμα για να περιγράψουμε πιο γλαφυρά τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε. “Σκεφτείτε για λίγο ότι στην επιχείρηση που εργάζεστε διαπιστώνετε ότι ο συνάδελφός σας, ο άνθρωπος ο οποίος επί χρόνια κάθεται ακριβώς στο διπλανό σας γραφείο, ανταλλάσσει πληροφορίες με ανταγωνίστριες εταιρείες για τις τιμές με τις οποίες συμμετέχει η επιχείρηση σε δημόσιους διαγωνισμούς, με αποτέλεσμα 1 στους 4 διαγωνισμούς που η εταιρεία συμμετέχει να κατακυρώνεται σε τιμές κατά πολύ υψηλότερες από τις τιμές αγοράς. Η επιχείρηση φαίνεται να εξασφαλίζει σημαντικά κέρδη σε όσους διαγωνισμούς γίνεται αυτό, αλλά το κράτος, για το οποίο εσείς πληρώνετε υψηλότερους φόρους, πληρώνει σχεδόν τριπλάσια τα προϊόντα τα οποία αγοράζει”.

Αλήθεια τί θα κάνατε; Θα πηγαίνατε άραγε αμέσως στον προϊστάμενο του τμήματος; Και αν και ο προϊστάμενός σας είναι στο «κόλπο»; Δεν μπορεί να μην γνωρίζει κάτι τόσο σημαντικό... Και αν κατηγορηθείτε ότι το κάνετε από αντεκδίκηση επειδή τον

τελευταίο καιρό οι πωλήσεις σας δεν πάνε και τόσο καλά; Θα ήταν καλύτερα ίσως να πηγαίνατε σε κάποια δημόσια υπηρεσία και να το καταγγείλετε; Θα μπορέσουν όμως πράγματι να κάνουν κάτι ή θα μπλέξετε άδικα με τη δικαιοσύνη και θα τραβιέστε όσα χρόνια εκδικάζεται η υπόθεση; Και αν μαθευτεί στην αγορά ότι είσαστε εσείς αυτός που έδωσε την πληροφορία; Σίγουρα δεν θα μπορέσετε να δουλέψετε ξανά... Και αν κάνετε λάθος; Μήπως διασύρετε άδικα το συνάδελφο ή βάλετε στα «καλά καθούμενα» σε μπελάδες την επιχείρηση από την οποία πληρώνεστε; Και γιατί να το κάνετε εσείς αυτό; Ναι, σίγουρα το κράτος ζημιώνεται, αλλά δε θα έπρεπε να έχει τρόπους να προφυλάξει τον εαυτό του και να διαφυλάξει το δημόσιο συμφέρον; Γιατί να πρέπει εσείς να «βγάλετε το φίδι από την τρύπα»;

Το περιστατικό που μόλις σας περιέγραψα θα μπορούσε να συμβεί ή να έχει ήδη συμβεί σε κάποιον από εσάς και να έχετε βρεθεί είτε στη θέση του δυνητικού πληροφοριοδότη, είτε στη θέση του αρμόδιου διευθυντή, είτε στη θέση του αρμόδιου εσωτερικού ελεγκτή, integrity officer κ.λπ. ή και στη θέση της δημόσιας αρχής. Μπορείτε με βεβαιότητα να πείτε ότι η υπόθεση θα αποκαλυφθεί και τελικά το δημόσιο συμφέρον θα διασφαλιστεί;

Σε μια πραγματικότητα όπως την ελληνική, όπου:

- τα παιδιά ήδη από το σχολείο μαθαίνουν να στοχοποιούν το μαθητή που θα υποδείξει ότι ο διπλανός του αντιγράφει στο διαγώνισμα, γιατί είναι «καρφί»,
- στο χώρο εργασίας στοχοποιούν το συνάδελφο που δεν δέχεται να χτυπάει την κάρτα για άλλους τρεις, προκειμένου εκείνοι να έρχονται αργοπορημένοι στο γραφείο ή και καθόλου, γιατί «δε φέρεται συναδελφικά»,
- οι περαστικοί αλλάζουν το βλέμμα κάνοντας ότι δεν βλέπουν όταν περνούν μπροστά από εκείνους που βανδαλίζουν τη δημόσια περιουσία σπάζοντας και μουτζουρώνοντας, γιατί είναι «καλύτερο να κοιτάς τη δουλειά σου»,
- οι πολίτες είναι απολύτως εξοικειωμένοι και έτοιμοι να δώσουν φακελάκι στο γιατρό, γιατί «με την υγεία του δικού σου ανθρώπου δεν παίζεις»,
- οι πολίτες θεωρούν φυσιολογικό να πληρώσουν, δηλαδή να «λαδώσουν» σε μια δημόσια υπηρεσία, για κάτι που ήδη δικαιούνται και έχουν πληρώσει με τους φόρους τους, γιατί «δεν θα σώσω εγώ τη χώρα»,

και τόσα άλλα παραδείγματα μικροδιαφθοράς, ή και όχι μόνο, με τα οποία είμαστε μάλλον εξοικειωμένοι, νομίζω θα συμφωνήσουμε όλοι ότι η έκβαση της υπόθεσης δεν είναι και τόσο βέβαιη.

Για τον ΣΕΒ, η διαφθορά συνεπάγεται κακή διαχείριση των περιορισμένων πόρων του κράτους και υποβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων δημοσίων υπηρεσιών, προς επιχειρήσεις και πολίτες. Πλήττει την αξιοπιστία μιας χώρας και αποτελεί αντικίνητρο για τις επενδύσεις. Υπονομεύει την εμπιστοσύνη των πολιτών στο πολιτικό σύστημα και τους θεσμούς και κατά συνέπεια κλονίζει το κράτος δικαίου.

Η διαφθορά στρεβλώνει το επιχειρηματικό περιβάλλον και προκαλεί αθέμιτο ανταγωνισμό, πλήττει τη φήμη μιας επιχείρησης, προκαλεί ποινικές επιπτώσεις και άλλους νομικούς κινδύνους και αυξάνει το λειτουργικό κόστος. Παράλληλα, πλήττει την αφοσίωση και πίστη του προσωπικού, διαμορφώνει αρνητική εταιρική νοοτροπία και κουλτούρα και προκαλεί αποκλεισμό από πιθανές επιχειρηματικές ευκαιρίες.

Για όλους αυτούς τους λόγους, απαιτείται ουσιαστική και συντονισμένη προσπάθεια, τόσο από την Πολιτεία, όσο και από τις επιχειρήσεις, για να καταπολεμηθούν αποτελεσματικά τα φαινόμενα διαφθοράς.

Έτσι, πέρα από τη νομοθετική πρωτοβουλία που απαιτείται και σχεδιάζεται με υποστήριξη του ΟΟΣΑ, νομίζω θα συμφωνήσουμε όλοι, ότι απαιτείται σημαντική αλλαγή στην κουλτούρα και στην εκπαίδευση ώστε να αλλάξει η νοοτροπία.

Για αυτό και οι τριήμερες συναντήσεις που διοργανώνετε είναι μια εξαιρετική ευκαιρία να συζητήσουμε από κοινού για τις πρωτοβουλίες που πρέπει να αναληφθούν και μέσα από τη συζήτηση να αλλάξουμε και τη δική μας κουλτούρα.

Για να συμβάλουμε σε αυτή τη συζήτηση θα παραθέσουμε κάποιες σκέψεις μας, για τον τρόπο που πρέπει να οργανωθούν οι επιχειρήσεις και για τον τρόπο που η επιχειρηματικότητα αντιδρά και χειρίζεται τους πληροφοριοδότες.

Τέσσερα είναι τα βασικά σημεία που θέλουμε να θέσουμε υπόψη σας, εστιάζοντας στα κανάλια καταγγελίας στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και στο ρόλο των επιχειρήσεων απέναντι στο “whistleblowing”.

- 1) Γιατί είναι σημαντικό για τις επιχειρήσεις να αναπτύξουν κανάλια καταγγελίας;
- 2) Ποια είναι η υφιστάμενη κατάσταση στις επιχειρήσεις; Υπάρχουν κανάλια καταγγελίας; Ποιες είναι οι σκέψεις των στελεχών;
- 3) Τί πρέπει να κάνουν οι επιχειρήσεις;
- 4) Υπάρχει ρόλος για τις επιχειρηματικές οργανώσεις όπως ο ΣΕΒ και ποιος είναι αυτός στην προώθηση του “whistleblowing”;

Παρότι για τον ΣΕΒ και τις επιχειρήσεις-μέλη του, η σκοπιμότητα ανάπτυξης μέσω καταγγελίας είναι δεδομένη, αν και όχι τόσο διαδεδομένη, δεν είναι περιττό να επαναλάβει κανείς γιατί τα κανάλια καταγγελίας αποτελούν βασικό μέσο εντοπισμού της διαφθοράς στις επιχειρήσεις, και άρα γιατί αποτελεί αδήριτη ανάγκη η προώθησή τους.

Επειδή η διαφθορά κοστίζει. Και επειδή τα κανάλια καταγγελίας αναδεικνύονται ως ο πιο σημαντικός τρόπος εντοπισμού των φαινομένων απάτης. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της τελευταίας έρευνας του Ινστιτούτου κατά της Απάτης για το 2016 σε επιχειρήσεις (Report to the nations on occupational fraud and abuse), το 39% των

περιπτώσεων απάτης αποκαλύπτεται χάρη σε μια καταγγελία / πληροφορία, με τις άλλες δράσεις εντοπισμού όπως ο εσωτερικός έλεγχος και η εποπτεία του προϊστάμενου να ακολουθούν με 17% και 14% αντίστοιχα.

Πρέπει να έχουμε όμως κατά νου ότι η ανάπτυξη καναλιών καταγγελίας δεν αποτελεί απλά το μέσο εντοπισμού ενός φαινομένου διαφθοράς, αλλά λειτουργεί και προληπτικά. Το επιχείρημα εδώ είναι ότι, ένα άτομο θα σκεφτεί πολύ περισσότερο να προβεί σε μία πράξη διαφθοράς, εάν γνωρίζει ότι η επιχείρηση στην οποία εργάζεται έχει τα κατάλληλα κανάλια στα οποία – ενδέχεται – να καταγγεληθεί μια ύποπτη συμπεριφορά. Επίσης, πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα κανάλια καταγγελίας δεν αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά, ως «δια μαγείας» και απλά με τη σύστασή τους, τα φαινόμενα διαφθοράς. Αποτελούν ένα πολύ σημαντικό μέσο εντοπισμού, το οποίο όμως δεν μπορεί να λειτουργήσει, εάν ένας οργανισμός δεν έχει αναπτύξει πλήρως τις πολιτικές και διαδικασίες που το συνοδεύουν. Αν δεν έχει «στηθεί» ένα συνολικό σύστημα σωστά, απλά δεν πρόκειται να αξιοποιηθεί αποτελεσματικά η καταγγελία.

Τί έχουν κάνει όμως οι ελληνικές επιχειρήσεις μέχρι τώρα; Και πώς τοποθετείται η επιχειρηματική κοινότητα, και συγκεκριμένα τα στελέχη των επιχειρήσεων στο “whistleblowing” και στα κανάλια καταγγελίας που έχουν αναπτυχθεί από τις επιχειρήσεις στις οποίες εργάζονται;

Κάποια ενδεικτικά στοιχεία ίσως διευκολύνουν τη συζήτηση:

Σύμφωνα με την έρευνα της ΕΥ για την εταιρική απάτη του 2015, μόλις το 24% των επιχειρήσεων έχει αναπτύξει σύστημα καταγγελιών. Ειδικά στην Ελλάδα το ποσοστό εκτιμάται ότι είναι χαμηλότερο.

Επίσης, στην αντίστοιχη έρευνα για το 2017, τα αποτελέσματα δείχνουν ότι τα στελέχη των επιχειρήσεων αντιμετωπίζουν μάλλον με «σκεπτικισμό» την αναφορά περιστατικών διαφθοράς. Ειδικότερα, 1 στα 2 στελέχη επιχειρήσεων απάντησε ότι έχει εισπράξει/νιώσει πίεση προκειμένου να μην αποκαλύψει τις ανησυχίες του για κάποιο περιστατικό ή πληροφορία πιθανής απάτης και το 56% εξ αυτών τελικά δηλώνει ότι αποφάσισε να μην προχωρήσει σε κάποια καταγγελία.

Ποιοι είναι οι λόγοι που οδηγούν τα στελέχη σε αυτήν την απόφαση; Τα αποτελέσματα για την Ελλάδα δείχνουν ότι ποσοστό 53% δηλώνει ότι φοβάται για την προσωπική του ασφάλεια, 42% ότι ανησυχεί για τη μελλοντική εξέλιξη στην εταιρεία που εργάζεται, 28% ότι ανησυχεί για τη μελλοντική του προοπτική σε άλλη εταιρεία, ενώ ποσοστό 19% δηλώνει ότι διστάζει λόγω αλληλεγγύης προς τους συναδέλφους του. Όλες αυτές οι απαντήσεις εκφράζουν τις ανησυχίες του μέσου στελέχους μιας επιχείρησης και νομίζω ότι εκφράζουν «λογικούς» προβληματισμούς, στους οποίους ο καθένας από εμάς νιώθει ότι μπορεί να δει τον εαυτό του.

Ακόμα, στην ίδια έρευνα μόλις το 21% των στελεχών δηλώνει ότι γνωρίζει εάν η εταιρεία στην οποία απασχολείται έχει κάποια γραμμή καταγγελιών.

Παρόλο που τα στοιχεία δεν είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά, δεν πρέπει να πτοούμαστε. Αντιθέτως πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχει μεγάλο περιθώριο βελτίωσης του τρόπου προώθησης και αξιοποίησης των καναλιών καταγγελίας στις επιχειρήσεις και αυτό πρέπει να εκληφθεί ως ευκαιρία.

Αυτό μας οδηγεί στο τρίτο ζήτημα που θέσαμε. Δηλαδή στο τί πρέπει να κάνουν οι επιχειρήσεις και με ποιο τρόπο πρέπει να οργανωθούν.

Ο εντοπισμός φαινομένων διαφθοράς μέσω ενός πληροφοριοδότη είναι προφανές ότι προϋποθέτει την ανάπτυξη καναλιών καταγγελίας σε μια επιχείρηση. Η πρακτική αυτή αφορά στη δυνατότητα που προσφέρεται σε ένα εργαζόμενο της επιχείρησης, αλλά και σε ένα τρίτο/εξωτερικό μέρος (π.χ. έναν πελάτη, έναν προμηθευτή, έναν πολίτη), να μπορεί να καταγγείλει κάποια συμβάντα που περιέρχονται στην αντίληψή του και τα οποία θεωρεί ότι είναι σε αντίθεση με τον κώδικα δεοντολογίας, ή/και την επιχειρηματική ηθική, ή/και τη νομοθεσία.

Η βέλτιστη πρακτική υπαγορεύει οι καταγγελίες να μπορούν να γίνουν είτε επώνυμα είτε ανώνυμα και να υλοποιούνται μέσω του συνόλου των διαθέσιμων καναλιών: τηλεφωνική γραμμή (ή αλλιώς hotline), αριθμό fax, email και ηλεκτρονική φόρμα.

Κάθε επιχείρηση ανάλογα με το μέγεθος και τις οικονομικές της δυνατότητες μπορεί να προσαρμοστεί αναλόγως. Όμως, το πιο σημαντικό στοιχείο είναι οι βασικές προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν, κατά τη γνώμη μας, την επιτυχή λειτουργία των καναλιών καταγγελίας.

Αυτές δεν είναι άλλες από, πρώτον, την κατάλληλη ενημέρωση των στελεχών μιας επιχείρησης και την παρότρυνση για αξιοποίηση των εργαλείων που έχουν στη διάθεσή τους. Μια καμπάνια «απνεοχοποίησης» των καταγγελιών από το ίδιο το “top management”.

Δεύτερη προϋπόθεση αποτελεί η ανάπτυξη των απαιτούμενων διαδικασιών ως προς το χειρισμό των καταγγελιών, καθώς είναι προφανές ότι δεν αρκεί απλώς η ύπαρξη μιας γραμμής για καταγγελίες, αλλά και η ορθή διαχείριση αυτής. Κυρίως, δηλαδή, μηχανισμούς διασφάλισης της βασιμότητας των ισχυρισμών, αλλά και ενημέρωσης της ανωτάτης διοίκησης ή και της δικαιοσύνης.

Εδώ, πρέπει να αναφέρουμε ότι βάσει της εμπειρίας μας, είναι συχνό το φαινόμενο οι καταγγελίες που λαμβάνονται να μην αφορούν τελικά σε πιθανή περίπτωση διαφθοράς, αλλά για παράδειγμα σε παράπονα πελατών για την ποιότητα του προϊόντος ή των παρεχόμενων υπηρεσιών, σε παράπονα των εργαζομένων (π.χ. για

το τηρούμενο ωράριο, τις βάρδιες κ.ά.). Ακόμα, είναι συχνές οι περιπτώσεις καταγγελιών με καθαρό στόχο δυσφήμισης και όχι αναφοράς σε φαινόμενο διαφθοράς. Για αυτό και η συλλογή των απαραίτητων αποδεικτικών στοιχείων και η προστασία της ανωνυμίας των εμπλεκόμενων αποτελούν κρίσιμα στοιχεία. Όπως επίσης, σε περίπτωση που το τελικό πόρισμα καταλήγει ότι πράγματι υπήρξε περίπτωση διαφθοράς, είναι σημαντικό οι παραβάτες και οι εμπλεκόμενοι να υποστούν τις συνέπειες που προβλέπονται.

Η διεθνής και εγχώρια εμπειρία είναι γεμάτη από πρότυπα και διαδικασίες διαχείρισης, αρκεί η διοίκηση της επιχείρησης να θελήσει να τα αξιοποιήσει. Για αυτό και πρέπει να τονίσουμε ότι η ανάπτυξη καναλιών καταγγελίας και η διαχείρισή τους δεν βρίσκεται πεδίο εφαρμογής μόνο στις πολύ μεγάλες εταιρείες, ούτε απαραίτητα κοστίζει, όσο πολύ μπορεί κάποιος να νομίζει. Το σημαντικό είναι να αναπτυχθούν οι δομές και να «χτιστεί» η κατάλληλη κουλτούρα εντός ενός οργανισμού.

Τρίτη προϋπόθεση αποτελεί η προστασία των προσώπων που προβαίνουν σε μια επώνυμη καταγγελία και η τήρηση της εμπιστευτικότητας των στοιχείων τους. Είναι προφανές ότι δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσει το όποιο κανάλι καταγγελίας εάν τα στελέχη ενός οργανισμού λειτουργούν σε καθεστώς φόβου, ότι θα χάσουν τη δουλειά τους ή ότι δεν θα προαχθούν ποτέ, ή ότι θα είναι «δαχτυλοδεικτούμενοι» από τους υπόλοιπους συναδέλφους κ.λπ.

Και οι τρεις προϋποθέσεις είναι εξίσου απαραίτητες αλλά για να παράξουν το τελικό αποτέλεσμα πρέπει να προάγουν την «εμπιστοσύνη». Ότι δηλαδή το σύστημα είναι σχεδιασμένο κατά τέτοιο τρόπο ώστε δεν θα εκθέσει κανένα.

Κλείνοντας, και για να μη σας κουράσω άλλο, θέλω να αναφερθώ πολύ συνοπτικά στο ρόλο των επιχειρηματικών οργανώσεων στα όσα προαναφέρθηκαν και στο πώς ο ΣΕΒ αυτοκατανοεί το ρόλο και την ευθύνη του.

Κατά τη γνώμη μας, ο ρόλος των επιχειρηματικών οργανώσεων στην προστασία των πληροφοριοδοτών και γενικότερα στην καλή λειτουργία των καναλιών καταγγελίας των επιχειρήσεων είναι κυρίως συμβουλευτικός και καθοδηγητικός.

Μια καταγγελία για διαφθορά σε μια ιδιωτική επιχείρηση αποτελεί κατά κύριο λόγο εσωτερικό ζήτημα της επιχείρησης, το οποίο η ίδια πρέπει να διαχειριστεί. Η διερεύνηση και το πόρισμα επί μιας καταγγελίας δεν είναι κάτι που μπορεί «να κάνει κάποιος άλλος για σένα». Περιλαμβάνει ευαίσθητα στοιχεία της επιχείρησης, των εργαζομένων, απαιτεί γνώση και ενδεχομένως ανασχεδιασμό των εσωτερικών διαδικασιών. Όλα στο εσωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης.

Αυτό που οφείλει να πράττει μία επιχειρηματική οργάνωση όπως ο ΣΕΒ είναι να καθοδηγήσει, να ενημερώσει και να εξηγήσει στις επιχειρήσεις ως προς το τί πρέπει

να κάνουν, πώς να το κάνουν και γιατί είναι σημαντικό να το κάνουν. Να συμβάλλει δηλαδή, βάζοντας τις βάσεις ώστε οι επιχειρήσεις να τοποθετήσουν τα κανάλια καταγγελιών και τη διαχείριση των πληροφοριοδοτών στη θέση που τους αξίζει.

Συνοψίζοντας, θα θέλαμε να κρατήσετε πέντε σημεία:

- 1) τα κανάλια καταγγελίας είναι απαραίτητα σε μια επιχείρηση,
- 2) δεν αποτελούν μόνο μέσο εντοπισμού, αλλά έμμεσα και πρόληψης,
- 3) η εμπιστοσύνη αποτελεί τη λέξη-κλειδί για τους πληροφοριοδότες,
- 4) καταγγελίες δίχως σωστές δομές για τη διαχείρισή τους είναι «δωρον άδωρον» και
- 5) είναι ευθύνη όλων, των επιχειρήσεων, των εκπροσώπων τους, της δημόσιας διοίκησης, της κοινωνίας των πολιτών και των λοιπών εμπλεκομένων, να διαδώσουν τη «δύναμη» των πληροφοριοδοτών και την ανάγκη προστασίας τους.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε, για μια ακόμη φορά, για την πρόσκληση και τη συνεργασία στο έργο αυτό έως σήμερα και θα αναμένουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα πορίσματα των εργασιών αυτών των ημερών.

Από την πλευρά μας, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι ο ΣΕΒ θα συνεχίσει να στηρίζει το έργο σας, να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και να συμβάλλει ενεργά στην καταπολέμηση της διαφθοράς, αξιοποιώντας όλα τα διαθέσιμα μέσα.

Καλή επιτυχία στις σημερινές πολύ ενδιαφέρουσες συνεδρίες που ακολουθούν.

Σας ευχαριστούμε πολύ.